

Arbejde, men efter en Brevveksling mellem Lønningskommissionen og Kirkeministeriet blev dette opgivet, idet det blev klart, at Arbejdet med en Præstelønningslov meget betydeligt vilde øge den store Lønningskommissions i Forvejen meget store Arbejde, og idet man under Arbejdet med en Præstelønningslov vilde kunne komme til at staa overfor principielle Spørgsmaal Afgørelse eller Udtalelser om principielle Spørgsmaal, som i Virkeligheden laa udenfor den store Lønningskommissions Opgave. Man kunde nemlig komme til det Resultat, at de forhaandenværende Lønningsmidler ikke strakte til til at gennemføre en ny Lønningslov for Præsterne, og det Spørgsmaal maatte da rejse sig, hvorfra Suppleringsmidlerne skulde komme, idet det ikke paa Forhaand var givet, at disse Midler skulde komme fra Statskassen. Fra det Udvalg, som i forrige Samling behandlede Lovforslaget om en Ændring af Præstelønningsloven, blev der da henstillet til Kirkeministeriet at nedsætte et særligt Udvalg, som kunde forberede Forslag til en endelig Præstelønningslov, saaledes at det kunde komme til at foreligge samtidig med Lønningslovforslaget for de andre Statstjenestemænd, og denne Henstilling fandt Tilslutning fra Ordføreren for det paagældende Lovforslag oppe i Landstinget.

Dette Udvalg blev da nedsat den 1. April 1918 og kom, foruden af ministerielle Embedsmænd, til at bestaa af en Biskop, en Provst og Formanden for den danske Præsteforening samt en Repræsentant for hvert af de politiske Partier her paa Rigsdagen, nemlig for Venstres Vedkommende forhenværende Folketingsmand Dr. Moltesen, for det socialdemokratiske Partis Vedkommende Folketingsmand Valdemar Olsen, for det radikale Venstre Folketingsmand Koføed og for det konservative Folkeparti Landstingsmand Oluf Jensen. Dette Udvalg har arbejdet med overordentlig stor Energi og Dygtighed, og Resultatet af dets Arbejde foreligger her, saaledes at der, hvis Lovforslaget finder Tilslutning hos den høje Rigsdag, vil være Sikkerhed for, at en Lønningslov for Præsterne kan træde i Kraft samtidig med Lønningsloven for Statens andre Tjenestemænd.

Der er indenfor Udvalget opnaaet fuldstændig Enighed, naar bortses fra et enkelt ganske uvæsentligt Punkt. Der har naturligvis mellem Udvalget og den store Lønningskommission været en ret nøje Forbindelse, saaledes at de i Lovforslaget

foreslaaede Lønsatser er fastsatte under Hensyn til de Lønninger, som er foreslaaede af den store Lønningskommission, og saaledes, at ogsaa Treklassedelingen af Sognepræsteembederne og af de residerende Kapellanier i Købstæderne er bibeholdt under Hensyn til Klassificeringen indenfor de andre Ætater; skønt der i Virkeligheden, forekommer det mig, kunde være adskilligt, som taler for, at man for Præsternes Vedkommende opgav Klassedelingen. Paa den anden Side er jeg dog heller ikke blind for, at der ud fra Embedernes Forskellighed i Omfang kan anføres gode Grunde for at opretholde Klassedelingen.

De Lønsatser, som er foreslaaede for Statens højere Almenskoler, har man taget til Forbillede ved Lønningsansættelsen, dog ikke saaledes, at man helt ud har fulgt disse, idet man kun for Præsterne i 3die Lønningsklasse har fastsat en Lønsats, som nøje falder sammen med den Løn, som er foreslaaet for Adjunkter. For Præster i 2den Lønningsklasse har man derimod foreslaaet en Løn, som ligger mellem den, der foreslaas for Adjunkter, og den, der foreslaas for Lektorer, og for Præster i 1ste Lønningsklasse har man foreslaaet en Løn, som ligger mellem den Løn, der foreslaas for Lektorer, og den, der foreslaas for Rektorer. For Stiftsprovster foreslaas en Løn, som falder nøje sammen med den, der foreslaas for Rektorer, dog saaledes, at 1200 Kr. for Stiftsprovsters Vedkommende holdes udenfor den egentlige Lønning og tildeles dem som Honorar af Hensyn til, at den Administration, som paahviler Stiftsprovster, ikke paa langt nær kan sammenstilles med den Administration, som paahviler Rektorer. Der er saa endelig en fjerde Lønningsklasse, i hvilken kommer residerende Kapellaner paa Landet og Kaldskapellaner. Derimod søger Lovforslaget efterhaanden helt at komme bort fra de saakaldte Kateketembeder, som i Virkeligheden er Lærerembeder og kun har grumme lidt med Præstevirksomhed at gøre. For Provsternes Vedkommende foreslaas en Provsteløn, som efter Provstiernes Størrelse ligger mellem 300 og 500 Kr. plus en Afgift paa 30 Kr. af hver Kirke, dog saaledes, at den Sum, som fremkommer, lignes samlet paa alle Kirker i Provstiet efter den Indtægt, de har haft det foregaaende Aar. For de færreste Præsters Vedkommende foreslaas der et Opholdstillæg paa 1000 Kr. Det er for øvrigt i Overensstemmelse med, hvad